

LEVENT

Hatırla Bizi
Osman

ZBA AAM

Mustafa Orakçı

LEVENT

Hatırla Bizi Osman

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Otrakçı**." dedi. Beni tanımasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internette araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

Hatırla Bizi Osman

● **Yazan: Mustafa Orakçı**
Resimleyen: Derya Işık Özbay

● **Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir**

Editör: Zozan Demirci

Kapak Tasarım: Sefer Koçan

İç Tasarım: Nur Kayaalp

Baskı ve Cilt: WPC Matbaacılık

● **Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No:17-1**

Esenyurt / İstanbul

Tel: (0212) 886 83 30 / Sertifika No: 35428

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikaye

ISBN 978-605-08-2627-2

Kasım/2018

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

● **Çağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul**

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

© 2017 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

KROKİ NASIL ÇİZİLİR?.....	5
UNUTKANLIK BAŞA BELA.....	20
OSMAN HAFIZASINI KAYBETTİ.....	38
HAYDİ TAVUKLAR KÜMESE!.....	66
KARATE KURSU MU?.....	81
HAYDİ SEÇ BİRİNİ!	94

KROKİ NASIL ÇİZİLİR?

Artık eminim, Mert büyüdükçe sorunları da büyüyor. Neden mi? Çünkü önceden sadece okuma yazma için ona yardım ederdim. Ama şimdi durum farklı... Artık ona her ders için yardım ediyorum. Bazen bu yardım etme işini abarttığımı düşünüyorum. Çünkü kendisinin yapmadığı ödevlerin hepsini yapıyorum. Bunu da Mert'i düşündüğüm için değil. Mert'in öğretmeni beni çağırmasın diye yapıyorum.

Geçtiğimiz gün basit bir hesap yaptım. Ve çok önemli bir şeyi fark ettim. Kendi derslerimden çok Mert'in derslerini yapıyormuşum ve eğer Mert'e yardım ettiğim zamanlarda kendi derslerime çalışmış

olsaydım şimdikinden çok daha başarılı ve çalışkan bir öğrenci olabilirdim. Hatta okul birincisi bile olabilirdim.

Bu yüzden artık Mert'e yardım etmeyi bırakmalıydım. Buna dur, demenin vakti gelmişti. Üstelik yaptığım şey çok yanlıştı. Mert'in bütün ödevlerini yaparak ona iyilik değil, kötülük yapıyordum.

Bütün cesaretimi topladım. Odasına gittim ve düşündüklerimi pat pat söyledim. Bundan sonra ödevlerini kendisinin yapması gerektiğini, sadece akıl verebileceğimi söyledim.

- O zaman ben de kendime başka bir ağabey bulurum, dedi.

Ve yaklaşık bir hafta benimle konuşmadı. Sabahları ve akşamları benimle okula gelmedi. Hatta okulda yanıma bile uğramadı.

Evde ödev yaparken bana laf atıp durdu:

- Ödevlerimi kendim de yapabiliyorum çok şükür. Kimseye muhtaç değilim.

Biraz önce de söylediğim gibi bu sadece bir hafta sürdü. Bu sürede çok rahattım. Hayatımın en güzel günleriydi. Ama bu güzel günler de her zamanki gibi çok kısa sürdü. Mert, bir gün ağlamaklı olarak yanıma geldi:

- Ağabey bana kroki çiz, dedi.

- Olmaz, ödevini kendin yapmalısın, dedim.

- Ağabey ama nasıl çizeyim ben krokiyi...

Daha ne olduğunu bile bilmiyorum.

Dokunsam ağlayacaktı. Kendisini çaresiz hissetmiş ve bana sığınmıştı. Ona yardım etmeliydim.

Masamın üstünde bulunan Türkçe Sözlüğü'ne uzattım. Mert'e sözlükten kroki sözcüğünü bulmasını söyledim. Mert eline aldığı sözlüğü karıştırmaya başladı. Uzun bir araştırmadan sonra sözlükten krokinin anlamını buldu.

- Kroki, belirli bir yerin kuşbakışı, kabataslak kâğıda çizilmesi demektir...

Ben de hemen bastırdım:

- Krokinin ne demek olduğunu öğrendin. Artık gerişini kendin de yapabilirsin.

Son cümlemi söylemez olaydım. Mert soru sormaya başladı. Soruların ardı arkası kesilmedi.

- Kabataslak ne?

- Kuşbakışı ne?

- Belli bir yer nereşi?

İnsan iki satırdan bu kadar çok soruyu nasıl çıkarır? Baktım böyle olmayacak, düşünmeye

başladım. Bu çocuğa krokiyi anlatmanın yolunu bulmalıydım.

Aklıma güzel bir yöntem geldi. Hemen Mert'e kalem ve kâğıt almasını söyledim.